

 teatre lliure

arbusht

de **paco zarzozo**
direcció **àlex rigola**

Teatre Lliure / GREC 2006 Festival de Barcelona

arbusht

de **paco zarzoso** direcció **àlex Rigola**

escenografia	Cube
vestuari	Berta Riera
il·luminació	Maria Domènech (a.a.i.)
espai sonor	Eugeni Roig

intèrprets

Chantal Aimée consellera / **Pere Arquillué** petrolier / **Joan Carreras** reverend / **Pere Eugeni Font** secretari / **Julio Manrique** George / **Sandra Monclús** animadora / **Alícia Pérez** vicepresidenta / **Eugeni Roig** director de cinema

ajudant de direcció **Pau Carrió** / assistent de direcció en pràctiques de l'Escola d'Art Dramàtic de València **Fèlix Vilata** / perruqueria **Toni Santos** / realització d'imatges editades **Juanjo Jiménez**

construcció d'escenografia **Tero Guzmán**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Lluïsa Cunillé, Cristina Genebat**

arbusht és un encàrrec del **teatre lliure** dins el **projecte d'autoria textual**

*a Gavina Sastre, in memoriam
(1976-2006)*

Descobriu, de totes aquestes frases de George W. Bush, quina és l'única que pertany als diàlegs d'una pel·lícula dels germans Marx:

- “Si no tenim èxit, correm el risc de fracassar.”
- “La gran majoria de les nostres importacions vénen de fora del país.”
- “Per descomptat que és un pressupost: té una pila de xifres.”
- “Sé que els éssers humans i els peixos podran coexistir en pau.”
- “El gas natural és hemisfèric. M'agrada dir-ne hemisfèric a la naturalesa, perquè és el producte que podem trobar al veïnat. “
- "Sé que a Washington hi ha moltes ambicions. És natural. Però espero que els ambiciosos s'adonin que és més fàcil triomfar amb un èxit que amb un fracàs."
- “Estic atent no només a preservar el poder executiu per a mi sinó també per als meus predecessors.”
- "Estem entestats a treballar amb totes dues parts per portar el nivell de terror a un nivell acceptable per a totes dues parts.”
- (Al president de Brasil): “Ah, però... vostès també tenen negres?”
- “Com bé saben, aquests fòrums són oberts, poden venir i escoltar el que he de dir. “
- “La justícia militar és a la justícia el que la música militar és a la música.”
- “Qui no està amb nosaltres, està contra nosaltres.”
- "Tinc una missió a fer i agenollat demano al bon déu que m'ajudi a complir-la amb saviesa.”
- “Crec que la guerra és un lloc perillós. “
- "Recordin simplement que són els ocells els qui se suposa que pateixen, no el caçador"
- "Més de 3.000 sospitosos terroristes han estat arrestats en molts països. I molts d'altres han tingut un destí diferent. Diguem-ho així: ells han deixat de ser un problema per als Estats Units.”
- “Sóc el tio que fa la Història.”

paco zarzoso

chantal aimée

Actriu llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha fet *stages* amb Carol Rosenfeld al HB Studio de Nova York, Núria Espert, Stuart Hopps a la Lambda School de Londres i Franco di Francescantonio. Ha treballat, entre d'altres, sota la direcció de Núria Espert, Xavier Albertí, Pere Sagristà, Manel Dueso i Joan Castells. Els seus darrers muntatges han estat *Criatures*, dir. David Plana; *Macbeth*, dir. Calixto Bieito; *El sopar dels idiotes*, dir. Paco Mir; *L'oficiant del dol*, dir. Carlota Subirós; *La ópera de cuatro cuartos*, dir. Calixto Bieito; *J.R.S. (de dotze anys)*, dir. Manuel Dueso; *Homenatge a Catalunya*, dir. Josep Galindo; *Hombres*, dir. Sergi Belbel. En televisió ha participat en diverses sèries com *La Grand Battrre* (TV3 i TF1), *Laberint d'ombres*, *Jet Lag* i *Majoria absoluta* (TV3) i *Hospital Central* (Videomedia). I en cinema ha treballat sota la direcció de Francesc Bellmunt (*Rateta rateta*), Siegfried Monleón (*L'illa de l'holandès*), Cesc Gay (*En la ciudad*) i Patxi Barco (*El final de la noche*). El 2005 entra a formar part de la companyia Teatre Lliure i ha participat en *Ricard 3r* i *European House* i en l'explotació en gira de *Santa Joana dels escorxadors*.

pere arquillué

Debuta als escenaris professionals el 1990 amb *Tàlem*, de Sergi Belbel. Des de llavors ha participat en nombrosos muntatges del mateix Belbel (*Qui compra maduixes?*, *La filla del mar* – amb què obté el premi de l'Associació d'actors i Directors al Millor Actor Protagonista -, *Colometa la gitana*, *Morir* i *L'habitació del nen*). Ha treballat també amb Calixto Bieito (*El somni d'una nit d'estiu*), Domènec Reixach (*Lo desengany*), Rafel Duran (*El mercat de les delícies*), Lluís Homar (*Els bandits*), Penny Cherns (*Tant x tant Shakespeare*), Georges Lavaudant (*Els gegants de la muntanya*), Rosa M. Sardà (*El visitant*) i Xavier Albertí (*Orgia*). Destaca especialment la seva participació en diversos muntatges de J.M. Flotats (*Àngels a Amèrica* – amb què obté el premi de la Crítica de Barcelona 1997 a la Millor Interpretació - i *La Gavina*), Ariel García Valdés (*La corona d'espines* i *Galatea*) i Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*, *De poble en poble* i *Fedra*). Des del 2003 ha treballat amb Àlex Rigola a *Juli César*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r* i *European House*. En cinema, ha rodat una desena de pel·lícules amb directors com Ventura Pons, Carlos Saura, Cesc Gay, Fernando León de Aranoa o Manuel Martín Cuenca. I en televisió ha participat en sèries (*Secrets de família*, *Estació d'enllaç* o *Jet Lag*) i també en telefilms (*L'estratègia del cucut*, *Mónica* o *El concursazo*).

joan carreras

Format a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha treballat amb diversos directors, com Moisès Maicas (*Quan serà pintada una escena de fons sense fi*, de J. Brossa), Ferran Madico (*Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare), Rosa Novell (*Les dones sàvies*, de Molière), Magda Puyo (*L'excés*, de Neil Laboute), Ariel García Valdés (*Galatea*, de J.M. de Sagarra), Toni Caffiero (*Els dos bessons venecians*, de C. Goldoni), David Plana (*Mala Sang*) o Víctor Conde (*La tienda de los horrores*, d'Alan Menken i Howard Ashman). Alguns dels seus últims espectacles han estat *La filla del mar*, dir. Josep Maria Mestres, *El coronel ocell*, dir. Rafel Duran, *El somni d'una nit d'estiu*, dir. Àngel Llàcer, *L'escola de dones*, dir. Carles Alfaro, *Electra*, dir. P. A. Angelopoulos, *Nits blanques*, dir. Carlota Subirós. Amb Àlex Rigola ha treballat a *Titus Andrònic*, *Suzuki I i II*, *Woyzeck*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r.*, *European House* i a la segona temporada de *Juli Cèsar*.

pere eugeni font

S'inicia al teatre professional el 1986 amb *El despertar de la primavera*, de Frank Wedekind, dirigit per Josep Maria Flotats, amb qui treballa en les produccions d'*El dret d'escollir*, *Lorenzaccio*, *Cavalls de mar* i *Àngels a Amèrica*. Ha participat en *Les tres germanes*, dir. Pierre Romans; *Kasimir i Karoline* dir. Calixto Bieito; *Els Bandits* i *Hamlet*, dir. Lluís Homar; *L'Auca del Senyor Esteve*, dir. Adolfo Marsillach, i *Terra Baixa*, dir. Ferran Madico. Els seus darrers muntatges han estat *Suzuki I i II*, dir. Àlex Rigola (2001); *Ronda de mort a Sinera*, dir. Ricard Salvat (2002); *Romeo i Julieta* dir. Josep Maria Mestres i *El mestre i Margarita*, dir. Xicu Masó (2003); *Sota el til·ler*, dir. Xicu Masó i *Greus qüestions*, dir. Rosa Novell (2004); *Al vostre gust* dir. Xicu Masó i *Mort Sobtada*, dir. Federic Roda (2005-06), i *La fam*, dir. Pep Pla (2006).

julio manrique

Llicenciat en dret per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, cursa els tres cursos oficials d'Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona, després de quatre anys de formació a l'Aula de Teatre de la Universitat Pompeu Fabra i el Col·legi del Teatre de Barcelona. Fa un curs de treball sobre l'obra de William Shakespeare organitzat per la Unió de Teatres d'Europa, a càrrec de Bruce Mayers. S'estrena professionalment el 1994 sota la direcció de Josep Maria Mestres (*Enemigo de clase*), amb qui ha treballat en diversos muntatges (*Klowns*, *Salvats!*, *Fashion Feeling Music*, *Romeo y Julieta*). Des d'aleshores Ha treballat també amb Rafel Duran (*L'alfabet de l'aigua*, *Perifèria Koltès*),

Tamzin Townsend (*Macbeth*), Pep Anton Sánchez (*Bunyols de quaresma*), Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*) i Calixto Bieito (*Mesura per mesura*). Els seus darrers muntatges han estat *Terra Baixa*, dir. Ferran Madico; *Ànsia* (Premi de la Crítica de Barcelona) i *El pes de la palla*, dir. Xavier Albertí; *Far Away*, dir. Peter Brook; *The bug (el virus)*, dir. David Selvas i *Salamandra*, dir. Toni Casares. El 2004 va estrenar una peça seva, *El miedo y la música*, al STI-CC. També ha participat en les sèries televisives *Nissaga: l'herència*, *Temps de silenci* i *Porca Misèria*, i a les telemovies *Valèria* i *L'estratègia del cucut*, de Sílvia Quer; *Delta*, d'Oriol Ferrer i *Coses que passen*, de Sílvia Munt. En cinema destaca la seva participació a *Soldados de Salamina*, de David Trueba i a *Febrero*, de Sílvia Quer. Amb Rigola ha treballat anteriorment a *Titus Andrònic* (Premi de la Crítica de Barcelona) i *Juli Cèsar*.

sandra monclús

S'inicia com a actriu a l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb Toni Casares i Mariola Ponce a primers dels noranta. Es llicencia en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre i segueix diversos cursos amb Txiki Berraondo, Manuel Lillo, Boris Rottenstein, Javier Daulte, Gabriela Izcovich i Alejandro Maci. Des del 2000 ha participat en diversos muntatges sota la direcció de Javier Daulte (*Fuera de cuadro*, 2001; *4d òptic*, 2004), Sílvia Ferrando (*Paraula de Bergman*, 2002; *Els justos*, 2003; *1024 decibels* i *La tempesta*, 2004), Andrea Segura (*Psicosis 4.48*, 2002; *Looking for us*, 2005) i Toni Casares (*Salamandra*, 2005). Durant el 2006 ha participat també a *Entre meses variades*, dins el cicle Assaigs Oberts del Teatre Lliure; *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig, dir. Toni Casares i *La felicitat*, de Javier Daulte.

alícia pérez borràs

Formada principalment a l'estudi Festino Barocco amb Txiki Berraondo i Manuel Lillo, ha seguit nombrosos cursos monogràfics d'interpretació, dansa, tècnica vocal, cant, manipulació d'objectes i doblatge amb alguns dels especialistes més destacats del país. Ha treballat, entre d'altres, sota la direcció de Xavier Albertí (*Troilus i Cressida*, de W. Shakespeare; *Orgia*, de Pier Paolo Pasolini; *Más extraño que el Paraíso*, de Jaime Gil de Biedma i Lluïsa Cunillé; *El gat negre*, de Lluïsa Cunillé), Carles Salas (*Hamlet*, de W. Shakespeare; *Dies de dansa*), Carlota Subirós (*I mai no ens separarem*, de Jon Fosse; *Ària del diumenge*, *Líliom*, de Ferenc Mòlnar), Ramon Simó (*Antígona*, versió de Jordi Coca), Xicu Masó i Pep Tosar (*El Mestre i Margarita*, de M. Bulgàkov). També ha participat en diversos espots i curtmétratges. Amb Rigola

ha treballat *Juli Cèsar*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r* i *European House*.

eugeni roig

S'estrena professionalment el 1999 amb *Dies de Dansa*, *Dansa en paisatges urbans*, dir. Elena Cautelar i *El casament per força*, dir. Pepelú Guardiola. Ha treballat amb Els Comediants i sota la direcció de Franco di Francescantonio, Josep Maria Mestres i Theodoros Terzopoulos. En cinema, ha rodat un parell de pel·lícules dirigides per Sílvia Quer i Jesús Garay, i també ha participat en la sèrie de televisió *El cor de la ciutat*. Amb Rigola ha format part de *Suzuki I i II*, *Titus Andrònic*, *Juli Cèsar*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r* i *European House*. En aquest cas, també és l'autor de l'espai sonor d'*Arbusht*.

foto d'assaig

pau carrió i llucià

ajudant de direcció

És llicenciat en Direcció escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre i té estudis de solfeig i de guitarra. Des del 2002 ha fet d'actor, director, dissenyador de so i escenògraf en petits muntatges. El 2005 va dirigir *Davant de l'Home: Thomas Bernhard* dins el cicle d'Assaigs Oberts del Lliure. Ha estat ajudant de direcció de Manel Dueso, Joan Castells i Oriol Broggi. En l'àmbit audiovisual, ha escrit guions per a televisió (sèries i telefilms) i per a cinema d'animació, i ha fet també de realitzador de diversos vídeoclips per a la Fundació Toni Manero i Chocadelia Internacional. En música, ha fet diversos concerts i recitals de guitarra en solitari, ha estat guitarrista i vocalista del Grup Aisha i actualment prepara un disc amb cançons pròpies i estàndards de jazz.

cube

escenografia

Cube és un col·lectiu format a mitjans dels noranta per Maria de la Cámara i Gabriel Paré, dedicat al desenvolupament de les arts aplicades a l'àmbit de l'espai. Cursen estudis d'Escenografia i Il·luminació a l'Institut de Teatre de Barcelona; disseny d'interiors a l'escola Eina; Història de l'Art a la Universitat de Barcelona, i practiquen tant a estudis d'arquitectura, com a assistents d'escenògrafs, il·luminadors i artistes plàstics. Des dels inicis de la seva activitat han realitzat feines d'espai escènic i il·luminació en diverses disciplines com el teatre, la dansa, instal·lacions, museus, cinema, televisió, i publicitat. La seva tasca destaca per la contínua recerca en els camps de l'espai, la llum i els objectes que l'ocupen amb l'actitud transgressora que comporta situar-se als límits de la parateatralitat. El caràcter conciliador entre espai i llum es converteix en base de creació i aplicació en els seus muntatges. Han portat la direcció tècnica del festival *INn Motion* del CCCB el 2002 i el 2005. Les seves últimes produccions teatrals han estat *9mm*, dir. L. Spycher; *Seven Dust o non lavoremo mais*, dir. Simona Levi; *Història(es)*, dir. Joan Carles Bellviure; *Bones Intencions*, dir. Roger Bernat; *Esthetic paradise*, dir. Carol López; *El pes de la palla*, dir. Xavier Albertí; *Sobre la Mort*, dir. Tomàs Aragay; *One* d'Ernesto Collado, dir. Tomàs Aragay i *El malo de la película* d'Albert Pla i Judith Farrés (en producció).

maria domènech

il·luminació (a.a.i.)

Llicenciada en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona i diplomada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. És vicepresidenta de l'Associació d'Autors d'Il·luminació (A:A:I.) i professora d'il·luminació a l'Institut del Teatre i a l'Institut Europeu de Disseny (IED). Va fer els primers treballs d'il·luminació al teatre Lliure entre el 1984 i el 1992 sota la direcció de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Josep Montanyès o Rosa Maria Sardà, entre d'altres. El 1989 va fer un *stage* al festival d'Avinyó amb Jean Pierre Vincent, i al Théâtre des Amandiers, a París, amb Klaus Grüber i Patrice Chéreau. Els seus últims dissenys han estat *Solness, el constructor*, *Un enemic del poble*, *Lear* i *La violación de Lucrecia*, sota la direcció de Carme Portaceli; *El coronel ocell*, *Carmen*, *El Café de la Marina*, *L'occasione fa il ladro*, *Yerma* i *Panorama des del pont*, dirigits per Rafel Duran; *Occisió*, direcció de Lurdes Barba; *El pianista*, direcció de Xavier Albertí, i *Festen*, direcció de Josep Galindo. A més, treballa assíduament amb companyies de dansa i també per a exposicions d'arreu de l'estat. Amb Àlex Rigola ha treballat en *Titus Andrònic*, *Woyzeck*, *Suzuki I i II*, *Ubu rey*, *Juli Cèsar*, *El Cancionero de Palacio*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r*. *European House* i *Largo viaje hacia la noche*.

berta riera

vestuari

Ha cursat estudis de Disseny de vestuari, especialitat espectacles, a l'Escola d'Arts i Tècniques de la Moda i a la Winchester School of Arts de la Southampton University. També ha fet cursos de diverses disciplines a l'Institut del Teatre (iniciació a l'escenografia amb Ramon Ivars, tractament tèxtil amb Peter Whiteman) i un curs monogràfic de barreteria amb Nina Pawlowsky a l'Escola Massana. Ha fet de sastressa de taller del 2002 al 2004 en diversos tallers i companyies, i de sastressa de funció al Teatre Nacional del 2002 al 2005. Ha estat ajudant de diversos figurinistes, com Miriam Compte, Marta Rafa, Nina Pawlowsky, Núria Fàbregas. El 2000 signa el seu primer disseny amb *The Canterville's Ghost* de la companyia Veus-veus, amb qui treballa habitualment, i des de llavors ha fet el figurinisme dels curtmétratges d'Albert Pérez (*Killing the spot*) i J. A. Bayona (*El hombre esponja*). Els seus últims treballs han estat *Vides de tants*, dir. Joan Castells (2003), *Nits blanques*, dir. Carlota Subirós (2004) i *Largo viaje hacia la noche*, dir. Àlex Rigola (2006).

paco zarzoso

(Port de Sagunt, 1966)

autoria: obres estrenades

Nocturns, dir. Pep Ricart. Cia Debarrani. Port de Sagunt. 1994.

Un Home, un altre home, dir. Paco Zarzoso. Cía. Grieta Teatre, València, 1995.

Intemperie, de Lluïsa Cunillé i Paco Zarzoso. Dir. Lola López. Cia. Hongaresa de Teatre. Sagunt, 1996.

Umbral (L'Altre) de Paco Zarzoso. Premi Marqués de Bradomín 1996. Premi Enrique Llovet 1997. Premi Max Aub Teatres de la Generalitat 1998.

Valencia, dir. Rafel Duran. Sala Beckett, Festival: Grec de Barcelona, 1997.

L'Altre, dir. Carles Alfaro. Moma Teatre. València, 1997.

Cocodrilo, dir. Alejandro Jornet. Cia. Hongaresa de Teatre. Alcoi. 1998. Premi de la Crítica de València. 1998.

Cocodrilo, dir. Luis Zurueta. Cía. La Puerta. Santiago de Chile. 1998.

Ultramarins, dir. Ivette Vigatà. Coproducció Festival Grec / Sitges Teatre Internacional / Centre Dramàtic del Vallés / Fira de Tàrraga. 1999. Premi Ciutat de Barcelona al Millor Espectacle 1999. Premi Serra d'Or al Millor Espectacle 1999.

El Hipnotizador, dir. Paco Zarzoso i Toni Casares. Festival d'Osca. 2002.

El páramo donde fue herido de muerte Jorge Manrique, dir. Paco Zarzoso. Producció de l'Escola de l'Actor. 2002.

Vianants de Lluïsa Cunillé i Paco Zarzoso, dir. Xavier Albertí. Sala Beckett. 2004.

Exilio, dir. Paco Zarzoso. Teatro de los Manantiales. 2004.

autoria: obres publicades

Un hombre, otro hombre. Teatro Español Contemporáneo/2. Alacant, 1994.

Volcán. Antologia. Islas, AA.VV. Teatro Siglo xx. Universitat de València, 1996.

Umbral. Col·leccions Instituto de la Juventud i Premio Enrique Llovet de Málaga. 1998.

Cocodrilo, Nocturnos, Valencia. Teatro Siglo xx. Universitat de València, 1997.

Intemperie, Art Teatral. Autors valencians. València, 1999.

Mirador, Col·lecció SGAE de teatre. Revista Primer Acto. Premi SGAE de Teatre 1998.

direcció: obres estrenades

L'Afilador de Pianos. Grieta Teatre. Espai Moma de València, 1992.

Un Home, un altre home. Grieta Teatre, València, 1995.

Vacantes, de Lluïsa Cunillé. Sala Moratín de València, 1997.

Viajeras, de Paco Zarzoso i Lluïsa Cunillé. Universitat de València, 2000.

Húngaros, de Lluïsa Cunillé i Paco Zarzoso. Casa de Cultura de Sagunt, 2002.

El Hipnotizador, de Paco Zarzoso. Festival d'Osca, 2002.

El páramo donde fue herido de muerte Jorge Manrique, de Paco Zarzoso. Escola de l'Actor, 2002.

Aquel Aire Infinito, de Lluïsa Cunillé. Casa de Cultura de Sagunt, 2003.

Ilusionistas, de Lluïsa Cunillé. Festival VEO de València, 2004.

Exilio, de Paco Zarzoso. Teatro de los Manantiales de València, 2004.

Conozca Usted el Mundo, de Lluïsa Cunillé. Casa de Cultura de Sagunt, 2005.

foto d'assaig

àlex rigola

Barcelona, 1969

Llicenciat en interpretació per l'Escola Superior d'Art Dramàtic (Institut del Teatre).

Director del Teatre Lliure.

Direccions d'escena i adaptacions

2006 *Largo viaje hacia la noche*, d'Eugene O'Neill. Teatro de La Abadía 2005-06.

2005 *European House (pròleg a un Hamlet sense paraules)*, d'Àlex Rigola.
Festival Temporada Alta – Teatre Lliure.

Ricard 3r, de William Shakespeare. Festival de Teatro Clásico de Almagro i Teatre Lliure 2005-06.

2004 *Santa Joana dels Escorxadors*, de Bertolt Brecht.
Festival Grec 2004 i Teatre Lliure 2004-05

Young Directors Award
Festival de Salzburg 2004

2003 *Glengarry Glen Ross*, de David Mamet. Teatre Lliure.
Direcció escènica del concert recital d'Albert Pla, *Cançons d'amor i droga (Pla es fa el Sales)*. Teatre Lliure.

Direcció escènica del *Cancionero de palacio*, XVII Festival Castell de Peralada. Direcció musical Carles Magraner.

2002 *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Teatre Lliure.

Ubú d'Alfred Jarry. Teatre de la Abadía de Madrid.

2001 *Woyzeck* de G. Büchner. Festival Grec 2001 i Teatre Romea.

Títus Andrònic de W. Shakespeare. Festival Grec 2000 i Temporada Teatre Lliure 2000-2001. Premi José Luis Alonso per a joves directors de l'ADE (Asociación de Directores de Escena) 2000 i Premi Butaca 2001 al millor director de teatre i al millor muntatge teatral

Suzuki I i II d'Alexei Xipenko. Teatre Lliure.

Les variacions Goldberg de George Tabori. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers).

2000 *Un cop baix* de Richard Dresser. Sitges Teatre Internacional (STI) i Sala Beckett

1999 *La màquina d'aigua* de David Mamet. STI i Sala Beckett

1998 *Troianes* d'Eurípides. STI.

1997 *Kafka: El Procés* de Franz Kafka. STI i Teatre Adrià Gual.

1996 *Camí de Wolokolamsk (I)* de Heiner Müller a l'homenatge a Heiner Müller fet al Teatre Artenbrut.

 teatre lliure

ARBUSHT
de Paco Zarzoso **direcció** Àlex Rigola

 BCN FESTIVAL

espai lliure del 5 al 30 de juliol improrrogable!

MITJA CORTADELLA MITJÀ

MITJA DE DRECCION: OM
 CATALUNYA RÀDIO

www.teatrelliure.cat
 el Periódico

